

Krzeszów, 18 maja 2019 r.

Petycja

My niżej podpisane ruchy, stowarzyszenia oraz organizacje posługujące rodzinom Diecezji Legnickiej uczestniczące w V Kongresie Rodzin w Krzeszowie występujemy do Prezydenta RP, Rządu, Sejmu i Senatu RP o usunięcie z polskiego systemu prawnego rozwiązań sprzecznych z Konstytucją RP, naruszających konstytucyjną definicję małżeństwa jako związku mężczyzny i kobiety, ograniczających autonomię rodziny, jej pozycję jako podstawy społeczeństwa, zmniejszających zarówno ochronę dzieci przed demoralizacją, jak też konstytucyjnie umocowanego pierwszeństwa rodziców w procesie wychowania dzieci. Wnioskujemy zwłaszcza o nowelizację ustawy „Prywatne prawo międzynarodowe” z dn. 4.02.2011 r., w oparciu o którą poprzez system prawa precedensowego, próbuje się wprowadzić – nierzadko kontrowersyjne – rozstrzygnięcia sądowe wpływające na cały system orzecznictwa krajowego oraz o wypowiedzenie Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet. Jej ratyfikacja nie wprowadziła w nasz system prawny istotnych przepisów chroniących osoby przed różnymi formami przemocy, ale ideologicznie zakwestionowała pozycję tradycyjnej rodziny, wprowadziła genderową definicję płci. Ten akt prawa nie tylko uznaje za stereotypowe role męża i żony, ojca i matki w tradycyjnej rodzinie, podważa prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z ich kulturą i przekonaniami, ale narzuca model edukacji zmierzającej do seksualizacji dzieci i młodzieży, wymusza promocję subkultury LGBT. Tu znajduje źródło praktyka niektórych samorządów terytorialnych do narzucania antyrodzinnej edukacji w szkołach, innych placówkach opieki i wychowania, naddawania uprawnień środowiskom LGBT.

Uzasadnienie

1. Przykładem negatywnego wpływu ustawy „Prywatne prawo międzynarodowe”, w której nie uwzględniono zgłaszanej poprawki, by dodać art. 54a. ściśle określający wzorem Konstytucji RP, że „Małżeństwem w rozumieniu niniejszej ustawy jest tylko związek kobiety i mężczyzny. Nic stosuje się przepisów prawa obcego regulującego związku osób tej samej płci”, jest nadawanie przez polski Sąd Najwyższy w ostatnich latach wielu przywilejów jednopłciowym konkubinatom, a w październiku 2018 r. udzielone - wbrew prawdzie materialnej i art.18 KRP - poparcie żądań dwóch kobiet, by wpisać je jako „matkę” i „ojca” do aktu urodzenia dziecka udzielone przez Naczelny Sąd Administracyjny. Wcześniej kobiety te zawarły w Wielkiej Brytanii układ jednopłciowy. Obecnie toczy się sprawa przed siedmioosobowym składem Naczelnego Sądu Administracyjnego, która ma wyjaśnić dopuszczalność takich fałszywych wpisów w rejestrze stanu cywilnego.

2. Art. 4 ust. 2 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej wprowadził termin gender do polskiego prawa oraz zaczął uruchamiać mechanizmy mające charakter inżynierii społecznej, zwłaszcza w parze z art. 2 ust. 1 Konwencji, który ogranicza przewidzianą przez Konwencję ochronę do kobiet, przez co budzi to wątpliwości co do jego zgodności z art. 32 ust. 1 i art. 33 Konstytucji ze względu na nierówne traktowanie różnych grup ofiar

przemocy domowej, zwłaszcza dzieci osób starszych, a nawet mężczyzn. Konwencja zbędnie powieliła przepisy prawne, które były już zawarte w polskim ustawodawstwie, a nawet je pogarsza, gdy zwróci się uwagę na treści art. 28 Konwencji, który poprzez odchodzenie w niektórych przypadkach od tajemnicy adwokackiej, osłabia gwarantowane przez art. 42 ust. 2 i art. 45 ust. 1 Konstytucji prawo do obrony i do uczciwego procesu.

3. Art. 6 Konwencji nakładający obowiązek kierowania się ideologiczną perspektywą gender jest sprzeczny z art. 25 ust. 2 Konstytucji RP, deklarującym bezstronność światopoglądową państwa. To pierwszy dokument prawa międzynarodowego skonstruowany w oparciu o ideologiczne założenie, że płeć ma charakter kulturowy, a także o błędną diagnozę dotyczącą przyczyn przemocy w rodzinie jakoby wynikających z przyczyn strukturalnych, uwarunkowanych płcią, a nie zjawiskami antyspołecznymi, związanymi z różnymi uzależnieniami (alkoholizm, narkomania, hazard, uzależnienie od komputera), jak też brutalizacją i seksualizacją promowaną przez popkulturę, uprzedmiotowieniem kobiety w świecie reklamy, antyrodzinną polityką, itp. Diagnozę tę potwierdzają badania Agencji Praw Podstawowych UE, a także naukowe ekspertyzy przeprowadzone m. in. przez Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (ekspertyza na stronie: www.ordoiuris.pl).

4. Art. 12 ust. 1 Konwencji nakazuje Rzeczypospolitej Polskiej wykorzeniać m.in. zwyczaje, tradycje oraz inne praktyki oparte na stereotypowych rolach kobiet i mężczyzn, co uderza w tradycyjną rodzinę, opartą na prawie naturalnym, której autonomia jest gwarantowana przez art. 47 Konstytucji RP.

5. Naruszanie konstytucyjnych praw rodziców do decydowania o wychowaniu ich dzieci umożliwiają zapisy art. 13 i 14 ust. 1 Konwencji zobowiązujące Państwa-Strony, jednostki oświatowe, sportowe, kulturę i media do propagowania ideologii gender i finansowania szkoleniowej działalności organizacji ją promujących, do wprowadzenia do programów nauczania, na wszystkich etapach edukacji, zarówno w ramach formalnego, jak i nieformalnego uczenia się, informacji o niestereotypowych rolach genderowych, obejmujących między innymi style życia subkultur czerpiących swą identyfikację z oddawania się różnym postaciom praktyk homoseksualnych. W przyjętym mechanizmie monitorowania Konwencji brakuje nawet klauzuli pozwalającej na niepodporządkowanie się temu programowi przez szkoły niepubliczne i kościoły. Punkt 95 oficjalnego Raportu Wyjaśniającego do Konwencji nie pozostawia wątpliwości, że zobowiązanie to musi być realizowane w sposób systemowy i obligatoryjny, nie znający wyjątku dla szkół prywatnych i wyznaniowych. Rozwiązanie takie godzi w prawa podstawowe wynikające z art. 48 ust. 1 i art. 53 ust. 1 i ust. 3 polskiej Konstytucji.

W/w artykuły Konwencji RE są również sprzeczne z aktami prawa międzynarodowego potwierdzającymi rolę rodziców jako pierwszych i najważniejszych nauczycieli swoich dzieci, m.in. z art. 26 ust. 3 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka stanowiącym, że „Rodzice mają prawo pierwszeństwa w wyborze nauczania, które ma być dane ich dzieciom” i z art. 2 Pierwszego Protokołu do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, który wyraźnie podkreśla, że: „Wykonując swoje funkcje w dziedzinie wychowania i nauczania, państwo uznaje prawo rodziców do zapewnienia tego wychowania i nauczania zgodnie z ich własnymi przekonaniami religijnymi i filozoficznymi”. Także w art. 5, 18 ratyfikowanej przez Polskę Konwencji ONZ o prawach dziecka wyraźnie potwierdza się nie tylko

prawo dziecka do rodzicielskiej miłości i do edukacji, ale też niekonfrontacyjne sytuowanie w przepisach praw rodziców i dzieci.

Antyhumanistyczne treści Konwencji odrzucające koncepcje o uniwersalnej naturze człowieka, o jego wyjątkowym miejscu we wszechświecie jako bytu racjonalnego i autonomicznego prowadzą do degradacji człowieczeństwa i szczególnych form przemocy wobec małżeństwa opartego na trwałym związku mężczyzny i kobiety oraz rodziny. Stanowią także przesłankę dla ograniczania wolności słowa i niezafalszowanego głoszenia prawd wiary, zasad moralnych opartych na Dekalogu, przez co Konwencja RE jest sprzeczna z art. 54 Konstytucji RP dotyczącym wolności słowa, z art. 18 jednoznacznie definiującym małżeństwo jako związek mężczyzny i kobiety, z art. 48 i 71 ust. 1, 2 biorącymi pod szczególną ochronę macierzyństwo, ojcostwo, gwarantującymi rodzicom prawo do wychowywania dzieci zgodnie z ich kulturą, przekonaniami i wyznawaną religią.

Dlatego niżej podpisane organizacje usilnie wnoszą o zmianę ustawy „Prywatne prawo międzynarodowe” w kierunku bezwzględnie szanującym zapisy polskiej Konstytucji względem małżeństwa i rodzicielstwa oraz o wypowiedzenie Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej wzorem tych krajów, które w trosce o rodziny i o warunki, w jakich one będą wychowywały swoje dzieci, jej nie ratyfikowały.

Podpisy:

1. Katarzyna i Adam Jurkiewicz - legnicka para diecezjalna
Domowego Kościoła gębszi rodzinnej duch. Światło - życie

2. **PREZES**
Zarządu Głównego
SBK DL
Jana Pawła II
Stanisława Reba

Stowarzyszenie Rodzin
Katolickich Diecezji Legnickiej

3. Za Ruch Rodzin Wzrostu - Szymon Ekbieta

4. Za Ewelina i Szymon Ruch Młodych Bogusław Siemaszko

5. ZA RUCH SIEMSIACI - Teresa Szykowska

6. Za zespół doradców życia rodzinnego - Grażyna Durek

7. Za „Ruch - Spotkania Matżeńskie” - Jolanta i Ryszard Orzechowski

8. Bernard Adamczyk

9. Za zespół Akcji Katolickiej Diecezji Legnickiej - JAN ZIMROD, Prezes

10. Za Stowarzyszenie „Centrum św. Hieronima w Polsce” - Prezes Zarządu

11. Za Józef i Maria Ruch - Katarzyna

Związek Inwalidów
Narządu Ruchu
w Chojnowie